

Közösségek az Interneten – pro és kontra

“Minden nemzedék azt képzei magáról, hogy intelligensebb az előtte járóknál és bölcsebb az utána következőknél.”

(George Orwell)

A következőkben szeretnénk kicsit lajstromba venni a használat előnyeit, hátrányait.

Elsődleges, legfontosabb, zsigeri élményként, **előnyként** a „valahová tartozás” alapélményét adják meg a Facebook, az Iwiw, a különböző fórumok. Pótolnak valami olyat, ami manapság kiveszőben van, a közösségi lét élményét. Ezt jelentik, amit régen talán a fonó, a kocsmá, a templom, a vasárnap-iacozás, ahol híreket cseréltek az emberek, beszélgettek, átéltek együtt valamit. Ez mai, elmagányosodott korunkban sokat jelent.

Praktikus **hirdetési, információkeresési** felületet bárki számára.

Akinek sok ismerőse van, és bedobja az üzenőfalra, hogy valamit eladna, kölcsön szeretne kapni, majd ha ezt a hírt néhányan tovább hirdetik a maguk oldalán, jó eséllyel akad majd jelentkező a sokezer potenciális olvasóból.

Jó megtudni többet azokról, akiket ismerünk. Mindannyiunkban él a kíváncsiság, a másik életébe bepillantást nyerni. Az ilyen oldalakon kiderülhet közös

hobby, érdeklődési kör, ami barátságok, munka alapja lehet. Gyakran érik kellemes meglepetések az embert, amikor rájön, hogy a „savanyúpofa kolléga a sarokban” otthon kedélyes családapa, aki viccelni is tud – sőt szeret. Hatalmas előny, hogy nagyon gyorsan juthat el **milliókhoz az információ**. Egy jól sikerült, ütős Youtube videót napok alatt millióian nézhetnek meg, ha az Internet lakói elkezdik megosztani egymás között. Lett már ilyen módon valakiből hollywoodi rendező is – régebben ez elképzelhetetlen lett volna a filmes társadalom ranglétrájának kijárása nélkül.

Az **ismerkedésnek, „randizásnak”** is az Internet lett a vezető terepe. Az első lépéseket sokaknak könnyebb távolról megtenni, lassan feltérképezve a másikat. A személyes találkozás, a folytatás persze már más minőség, egy magasabb szint – de ismerünk nem is egy sikertörténetet, párokat, akik így találtak egymásra.

Szólni kell azonban a **közösségi oldalak veszélyeiről** is. Feleltetlenül használva magunknak árthatunk vele. Az előbbi példának (sikerős ismerkedés) ellenpéldája, amikor valakit zaklatni kezdenek az Interneten. A túlzott aktivitás valaki felé zavaró is lehet – pláne, hogy ezt bizonyos beállítások mellett „ország-világ előtt” kell elszenvednünk. A legtriviálisabb mindennapi példa: bevallva, bevallatlanul a munkáltatók igyekeznek az ilyen oldalakat felhasználni

va a leendő munkavállalót megismerni: ez lehet pozitív is – ha valaki egy adott szakmai témában aktív, mindenképpen előny. Hátrány is lehet azonban, ha valaki a közösségi oldalon megbízhatatlannak, túl „bohémnak” tűnik. A túlzott kitérődés veszélyeket is rejt: ha a külföldi nyaralást online „közvetítjük”, egy betörő számára – kis nyomozás után – szinte kínáljuk a házukat, lakásunkat: gyere, nincs otthon senki és nem is lesz jó darabig! De túlzás az is, amikor gyerekünk minden mozdulatát kényszeresen töltjük fel fotókon a nagyvilágnak - de érdemes abba is belegondolni, milyen fotókat rakunk fel önmagunkról a világhálóra. Az egyszer felrakott képeket ugyanis szinte lehetetlen eltüntetni. A facebook még évek múltán is őrzi a „törölt” fotókat, illetve bárki archíválhatja magának egy kevésbé jól sikerült pillanatunkat.

Általánosságban elmondható tehát, hogy a legnagyobb találmányokhoz hasonlatos a közösségi háló: „jó kezekbe kerülve” **fantasztikus lehetőség**, kitágítja a horizontot ember és világa között, támogat, örömet szerez. Rossz kezekben viszont **kártékony, félelmetes, veszélyes is lehet**. Meg kell tanulnunk tudatosan élni vele. A bevezetőben olvasott mottó az 1984 c. regény gondolata. Legyen így: képzel-

jük magunkat bölcsebbnek az utódainknál és intelligensebbnek elődeink generációjánál – de azért hagyjuk meg a kételkedés magját is szívünkben, hátha nincs így. Talán mi is „csak” ugyanolyanok vagyunk...

Belső László
Informatika

Olyanra is volt már példa a facebook rövidke történelmében, hogy a főnökének reggel súlyos ágyban fekvő beteget jelentő alkalmazott (vagy tudtán kívül telefonja) jelentkezett be egy bevásárlóközpontból

aznap délelőtt. Persze lehet mondani, hogy csak ott volt nyitva a patika... A közösségi háló rabjai nem egyszer **függővé válhatnak**. Különböző fokon megélve, de szinte képtelenek a „napi adag” nélkül létezni. Mindig a hírfolyamot figyelnek, vagy kommentelnének, és ennek nagyon gyakran a valódi környezetük, barátai, családjuk, munkája látja kárát. Ennyit pedig soha nem érhet meg szerintem senkinek „rácsatlakozni” az Internetre.

Napjaink legfelkapottabb Internetes alkalmazásai a közösségi oldalak. Facebook, Iwiw, Twitter és

társaik... formálták, formálják a hétköznapjainkat, a fogalmainkat, amelyekkel definiáljuk webes létezésünket. Természetes dologgá vált életünk egy részét online élni. Ez tartogat kellemes, kevésbé kellemes élményeket mindenkinek.